

ואף על גב שהרי בארנו למעלה, שרפים וחיות ואופנים, בכל מקום שמתחדשים בו רזים, צריך להחזיר אותם השרפים כנגד פני הכרובים, והחיות כנגד גוף הכרובים. האופנים כנגד רגלי הכרובים, שהם עגלים. משגלו ישראל, היו מתמעטים פני החיות, וכרוב אחד, שהוא העמוד האמצעי, התעלה לאותו המפלא (ומכסה), שנאמר בו (תהלים יח) וירפב על פרוב ויעף.

נשאר פרוב שני, שהיא השכינה בגלות. אשריו מי שמחבר אותם בשפתים שלמות בכו"ה העולמים, שהוא לשון למודים, כולל שמונה עשרה ברכות התפלה, שבו מתפנסים שרפים וחיות ואופנים, כלם פניהם פתוחים כנגדו, וקולו נשמע מתוך העמוד האמצעי ושומעים להם. זהו שכתוב (יחזקאל א) ואשמע את קול פניהם.

באיזה מקום נשמע בקריאת שמע, ובאיזה מקום נפתחו? כשישראל אומרים אדני שפתי תפתח. אדני - השכינה, כשנפתחת לקבל את בעלה, נפתחים שרפים וחיות ואופנים, פניהם אליו לקבל אותם לרבונם. זהו שכתוב (שם) ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. הרי שאותם הפרובים זכר ונקבה יחד. בתפלת העמידה נאמר בשרפים וחיות ואופנים, (שם) בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם - ודאי ישראל בתפלת העמידה, באותו הזמן אותם הכרובים ופניהם איש אל אחיו. באותו הזמן התפללות מתקבלות ברצון, שנאמר עליהן תפלות כנגד תמידין. ועוד הרי פרשוה בעלי המשנה, שאין עבודה אלא תפלה, ששקולה התפלה פעבודת הכהנים, וכמו הקרבנות שלהם.

ואף על גב דהא אוקימנא לעיל שרפים וחיות ואופנים. בכל אתר דמתחדש ביה רזין צריך לאחזרא לון שרפים לקבל גדפין דכרובים. וחיות לקבל גופא דכרובים. אופנין לקבל רגלין דכרובים דאנון עגולין. משגלו ישראל הוה מתמעטין גדפין דחיון, וכרוב חד דאיהו עמודא דאמצעייתא אסתלק לגבי ההוא מופלא (ומכסה), דאתמר ביה (ש"ב כב יא) וירפב על פרוב ויעף.

אשתאר פרוב תנינא דאיהי שכינתא בגלותא, ופאה איהו מאן דמחבר לון בשפון שלים בכו"ה עלמין, דאיהו (ישעיה ג ד) לשון למודים, כליל ח"י ברפאן דצלותא, דבה מתפנשין שרפים וחיות ואופנים פלהו גדפיהו פתיחן לקבליה, וקלא דילה אשתמע מגו עמודא דאמצעייתא ושמעין לגביהו, הדיא הוא דכתיב (יחזקאל א) ואשמע את קול פניהם.

באן אתר אשתמע בקריאת שמע, ובאן אתר אתפתחו, פד ישראל אמרין אדני שפתי תפתח, אדני, שכינתא פד איהי אתפתחת לקבלא לבעלה, מתפתחין שרפים וחיות ואופנים. גדפיהו לגבה לקבלא לון למאריהון. הדיא הוא דכתיב (שם) ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. הא אנון פרובים דכר ונוקבא פחדא. בצלותא דעמידה אתמר, בשרפים וחיות ואופנים, (שם) בעמדם תרפינה כנפיהן. בעמדם, ודאי ישראל בצלותא דעמידה, בההוא זמנא אנון פרובים ופניהם איש אל אחיו בההוא זמנא. צלותין מתקבלין ברעוא, דאתמר עליהו תפלות כנגד תמידין, ועוד הא אוקמוה מארי מתניתין דאין עבודה אלא תפלה, דשקולה איהי צלותא פעבודת הכהנים וכקרפניא דילהון.